

Kniha Daniel – číslo jeden

Ulaj a Hidekel

Jeff Pippenger

2023-11-21

„Kazatelia i ľud vyhlasovali, že proroctvá Daniela a Zjavenia sú nepochopiteľné tajomstvá. Kristus však upriamil svojich učeníkov na slová proroka Daniela o udalostiach, ktoré sa mali odohrať v ich dobe, a povedal: ‚Kto číta, nech rozumie.‘ Matúš 24:15. A tvrdeniu, že Zjavenie je tajomstvom, ktorému nemožno porozumieť, protirečí už samotný názov knihy: ‚Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať.... Blahoslavený je ten, kto číta, aj tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko.‘ Zjavenie 1:1–3.

„Prorok hovorí: ‚Blahoslavený, kto číta‘ — sú takí, ktorí nebudú čítať; požehnanie nie je pre nich. ‚A tí, ktorí počúvajú‘ — sú aj takí, ktorí odmietajú počúvať čokoľvek o proroctvách; požehnanie nie je pre túto skupinu. ‚A zachovávajú, čo je v nej napísané‘ — mnohí odmietajú dbať na výstrahy a pokyny obsiahnuté v Zjavení. Nikto z nich si nemôže nárokovať zasľúbené požehnanie. Všetci, ktorí zosmiešňujú predmety proroctva a posmieávajú sa symbolom, ktoré sú tu slávnostne podané, všetci, ktorí sa odmietajú napraviť vo svojom živote a pripraviť sa na príchod Syna človeka, zostanú bez požehnania.

„Ako sa ľudia vo svetle svedectva Inšpirácie opovažujú učiť, že Zjavenie je tajomstvom, presahujúcim dosah ľudského chápania? Je to zjavené tajomstvo, otvorená kniha. Štúdium Zjavenia usmerňuje myseľ k proroctvám Daniela a obe prinášajú nanajvýš dôležité poučenie, ktoré Boh dal ľuďom o udalostiach, ktoré sa majú odohrať na sklonku dejín tohto sveta.“ The Great Controversy, 340.

„Štúdium Zjavenia upriamuje myseľ na proroctvá Daniela.“ Niektorí ľudia vidia proroctvo iba v knihe Daniel. Daniel však predkladá dve línie pravdy a pravdou, ktorá predstavuje jeho proroctvá, je posledných šesť kapitol jeho knihy. Prvých šesť kapitol predstavuje znázornené proroctvo, ktoré vo všeobecnosti ešte stále nie je rozpoznané. Skôr než budeme uvažovať o prvých šiestich kapitolách Daniela, vysvetlíme, prečo sú v posledných šiestich kapitolách Daniela v skutočnosti predstavené iba dve proroctvá. Sestra Whiteová poukazuje na tieto dve proroctvá tým, že odkazuje na dve veľké rieky Šineáru. Keď prijmem symboliku, ktorú predkladá, nájdeme kľúč k tomu, aby sme v posledných šiestich kapitolách Daniela videli dve, a iba dve, proroctvá.

„Svetlo, ktoré Daniel prijal od Boha, bolo dané osobitne pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl pri brehoch Ulaja a Chiddekelu, veľkých riek Šineáru, sa teraz naplňajú a všetky predpovedané udalosti sa čoskoro uskutočnia.“ Testimonies to Ministers, 112.

Videnie ôsmej kapitoly bolo dané pri rieke Ulai.

V treťom roku kraľovania kráľa Belšaccara sa mne, Danielovi, ukázalo videnie po tom, čo sa mi ukázalo na počiatku. A videl som vo videní; a stalo sa, keď som videl, že som bol v Šušane,

v paláci, ktorý je v krajine Élámi; a videl som vo videní, že som bol pri rieke Ulai. Daniel 8:1, 2.

Keď sme vzali odsek zo svedectiev pre kazateľov, v ktorom sestra Whiteová spomenula „Ulaj a Hiddekel“ a nazvala ich „veľkými riekami Šineáru“, rozoberali sme tento odsek z jedného z najdôležitejších komentárov k štúdiu kníh Daniel a Zjavenie v spisoch sestry Whiteovej. V danej pasáži uvádza: „Je potrebné omnoho dôkladnejšie štúdium Božieho slova; osobitne Danielovi a Zjaveniu by sa mala venovať pozornosť ako nikdy predtým v dejinách nášho diela.“

Ak budeme pozorne skúmať prvé dva verše, ktoré sme práve citovali z ôsmej kapitoly Daniela, poskytujú dve vnútorné svedectvá o skutočnosti, ktorá sa často prehliada. Daniel hovorí: „V treťom roku“ Belšaccara „ukázalo sa mi videnie.“ Potom dodáva: „po tom, ktoré sa mi ukázalo na počiatku.“ Tento verš možno chápať dvojako a každý z týchto spôsobov vedie k rovnakému záveru.

Anjel Gabriel bol tým, kto Danielovi priniesol prorocké svetlo, tak ako to činil so všetkými prorokmi, lebo nahradil satana ako nebeského nositeľa svetla. To znamená, že každé prorocké pravidlo, ktoré sa nachádza v Písmach, bolo vedené Gabrielom. Či tomu Daniel rozumel alebo nie, v prvom verši ôsmej kapitoly nielenže označuje dôležité prorocké pozorovanie, ale v tom verši podáva aj dvoch svedkov tohto dôležitého prorockého pozorovania. To, čo Daniel zaznamenal v prvom verši, je, že dostal videnie pred videním, ktoré prijal pri rieke Ulai. Videnie pri rieke Ulai prišlo v treťom roku Belšaccara. Videnie pred videním pri rieke Ulai prišlo v prvom roku Belšaccara.

V prvom roku vlády Belšaccara, babylonského kráľa, mal Daniel sen a videnia vo svojej hlave na svojom lôžku; potom sen zapísal a vyrozprával podstatu vecí. Daniel 7:1.

V prvom verši ôsmej kapitoly Daniel uvádza, že mal v prvom roku Balsazára aj videnie, pretože hovorí: „po tom, čo sa mi ukázalo na počiatku.“ Zjavilo sa videnie pri Ulaji po videní z prvého roku Balsazára, alebo sa zjavilo po prvom z dvoch paralelných videní? Obe odpovede sú správne. Videnie rieky Ulaj je tým istým videním ako videnie siedmej kapitoly. Gabriel uplatňuje prorockú zásadu „opakovať a rozširovať“ a súčasne pravidlo, že na svedectve dvoch sa vec potvrdzuje. Obe videnia sa zaoberajú kráľovstvami biblického proroctva.

Videnie siedmej kapitoly zobrazuje tieto kráľovstvá ako dravé šelmy, čím ich zdôrazňuje a predstavuje v rámci ich občianskej moci. Videnie ôsmej kapitoly zobrazuje tie isté kráľovstvá prostredníctvom symbolov z Božej svätyňovej služby, hoci každý zo symbolov svätyňovej služby je zámerne porušený, aby predstavoval falošné uctievanie. Ôsma kapitola Daniela zobrazuje tie isté kráľovstvá ako videnie siedmej kapitoly, no umiestňuje tieto kráľovstvá do ich náboženského rámca.

Videnie pri Ulai v ôsmej kapitole Daniela opakuje a rozširuje videnie zo siedmej kapitoly. Siedma kapitola identifikuje občiansky aspekt kráľovstiev biblického proroctva a ôsma kapitola identifikuje náboženský aspekt kráľovstiev biblického proroctva. Keď sa to rozpozna, možno potom pochopiť, že siedma a ôsma kapitola sú tým istým videním. Deväta kapitola je miestom,

kde prichádza Gabriel, aby podal vysvetlenie časového prvku vo videní z ôsmej kapitoly. Preto videnie pri Ulai predstavuje siedmu, ôsmu a deviatu kapitolu knihy Daniel. Rieka Hiddekel je potom uvedená v desiatej kapitole.

V treťom roku Cýra, kráľa Perzie, bolo Danielovi, ktorého meno sa volalo Baltazár, zjavené slovo; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý. A porozumel slovu a mal porozumenie videniu. V tých dňoch som ja, Daniel, smútil celé tri týždne. Nejedol som nijaký lahodný chlieb, ani mäso, ani víno nevošlo do mojich úst, ani som sa vôbec nepomazal, až kým sa nenaplnili celé tri týždne. A dvadsiateho štvrtého dňa prvého mesiaca, keď som bol pri brehu veľkej rieky, ktorá je Hidekel. Daniel 10:1–4.

Videnie rieky Hiddekel uvádza prorocké dejiny kráľa severu. Začína sa rozpadom ríše Alexandra Veľkého, identifikuje striedanie vzostupov a ústupov nasledujúcich dejín, v ktorých napokon ako jediní dvaja protivníci, ktorí zostali po rozklade niekdajšieho kráľovstva Alexandra Veľkého, stoja doslovný kráľ juhu proti doslovnému kráľovi severu. Napokon dospieva k dejinám pápežstva, ktoré sa potom stáva duchovným kráľom severu a ktoré na konci jedenástej kapitoly prichádza k svojmu koncu, Michael povstáva a ľudská doba skúšky sa uzatvára. Jednoduchý prehľad je taký, že videnie rieky Ulai je vnútorným videním Božej svätyne a zástupu, zatiaľ čo rieka Hiddekel je vonkajším videním nepriateľa Boha a Jeho ľudu počas tých istých dejín. Uplatňuje sa tu ten istý princíp, aký sa nachádza v siedmich cirkvách a siedmich pečatiach v Zjavení.

„Mnohí kazatelia sa nijako neusilujú vysvetliť Zjavenie. Nazývajú ho knihou, ktorú nie je užitočné študovať. Pokladajú ju za zapečatenú knihu, pretože obsahuje záznam obrazov a symbolov. Ale už samotný názov, ktorý jej bol daný, „Zjavenie“, popiera tento predpoklad. Zjavenie je zapečatená kniha, ale je aj otvorená kniha. Zaznamenáva podivuhodné udalosti, ktoré sa majú odohrať v posledných dňoch dejín tejto zeme. Učenia tejto knihy sú určité, nie mystické a nezrozumiteľné. V nej sa pokračuje v tej istej línii proroctva ako v Danielovi. Niektoré proroctvá Boh zopakoval, a tak ukázal, že im treba prikladať dôležitosť. Pán neopakuje veci, ktoré nemajú veľký význam.“ Manuscript Releases, zväzok 8, 413.

Tá istá vnútorná i vonkajšia história, ktorá je znázornená v knihe Daniel, prevzatá aj v knihe Zjavenie. Okrem prorockého svetla, ktoré vychádza z týchto dvoch videní, je tu aj potvrdenie metodológie biblického výkladu, ktorú prijal William Miller a následne aj Future for America. Ak sú správne chápané, kniha Daniel, rovnako ako kniha Zjavenie, sú absolútnymi zlatými baňami na potvrdenie zásad prorockého výkladu, ktoré Biblia sama v sebe označuje.

Ulai ako vnútorná téma a Hiddekel ako vonkajšia takisto predstavujú dve proroctvá, ktoré mali byť odpečatené v „čase konca“. Ulai bol odpečatený v „čase konca“ v roku 1798 a Hiddekel bol odpečatený v „čase konca“ v roku 1989, keď, ako je opísané v Danielovi 11, verši 40, krajiny predstavujúce bývalý Sovietsky zväz boli zmietnuté pápežstvom a Spojenými štátmi.

Keď sa tieto skutočnosti uznajú, potom možno tiež rozpoznať, že tieto dve videnia sú v skutočnosti jedným videním, tak ako prorocké dejiny siedmich cirkví a siedmich pečatí predstavujú tie isté prorocké dejiny. Tieto dve videnia sa potom stávajú prostriedkom, ktorý Pán použil v minulom hnutí prvého anjela a ktorý Pán použije v súčasnom i budúcom hnutí tretieho anjela, aby vyvolal

proces skúšky, ako je predložený v dvanástej kapitole Daniela, vo veršoch deväť a desať.

A on povedal: Choď svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú. Daniel 12:9, 10.

Ako príklad odpečatenia Hiddekelu v roku 1989 uvážte, čo povedala inšpirácia.

„V Zjavení sa stretávajú a završujú všetky knihy Biblie. Tu je doplnok ku knihe Daniel. Jedno je prorocťom; druhé zjavením. Kniha, ktorá bola zapečatená, nie je Zjavenie, ale tá časť Danielovho prorocťva, ktorá sa vzťahuje na posledné dni. Anjel prikázal: ‚Ale ty, Daniel, zavri tieto slová a zapečať knihu až do času konca.‘ Daniel 12:4.“ Skutky apoštolov, 585.

Uľaj aj Hidekel sa oba vzťahujú na posledné dni, no adventizmus bol ochotný uznať iba to, že rok 1798 bol Danielovým „časom konca“, keď mala byť jeho kniha odpečatená. Časť prorocťva „vzťahujúca sa na posledné dni“ je však presnejšie posledných šesť veršov jedenástej kapitoly knihy Daniel, lebo tieto verše vrcholia tým, že Michael povstáva, keď sa končí čas milosti pre ľudstvo.

Videnie súdu, ako je označené v siedmej, ôsmej a deviatej kapitole Daniela, bolo zapečatené až do „času konca“ v roku 1798. Svetlo (ktoré prinieslo odpečatené videnie pri Uľaji) bolo ohlásením otvorenia vyšetrojúceho súdu, nie ukončenia súdu. Svetlo, ktoré bolo odpečatené s videním pri Hiddekeli, označuje ukončenie vyšetrojúceho súdu a je to zároveň ten úsek v Danielovi, ktorý obsahuje „časť prorocťva vzťahujúcu sa na posledné dni“.

Odzatenie pečate v roku 1798 oznámilo otvorenie vyšetrojúceho súdu. Odzatenie pečate v roku 1989 oznámilo blížiacie sa ukončenie vyšetrojúceho súdu. Podpis Alfý a Omegy je v knihe Daniel ľahko rozpoznateľný, ale len vtedy, ak viete, čo je, a ste ochotní ho hľadať.

Keď sa v jedenástej kapitole Daniela, vo verši štyridsaťpäť, skončí doba skúšky, je zaznamenaný podpis Alfý a Omegy. Začiatok Daniela presne znázorňuje, kde sa končí. Začína sa doslovnou vojnou medzi doslovným Babylonom a doslovným Izraelom a doslovný Babylon víťazí.

V treťom roku kralovania Jojakíma, judského kráľa, prišiel Nebukadnesar, babylonský kráľ, k Jeruzalemu a obľahol ho. A Pán vydal Jojakíma, judského kráľa, do jeho ruky i s časťou nádob domu Božieho; tie odniesol do krajiny Šineár, do domu svojho boha, a nádoby priniesol do pokladnice svojho boha. Daniel 1,1.2.

V Danielovi, v jedenástej kapitole, vo verši štyridsaťpäť sa duchovná vojna medzi duchovným Babylonom, symbolizovaným ako „severný kráľ“, a duchovným Izraelom, predstavovaným „slávnym svätým vrchom“, končí a duchovný Izrael víťazí nad duchovným Babylonom.

A postaví stany svojho paláca medzi moriami na slávnom svätom vrchu; predsa však príde k svojmu koncu a nikto mu nepomôže. A v tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. Daniel 11:45; 12:1.

Knihy Daniel a Zjavenie sú jednou knihou:

„Knihy Daniel a Zjavenie sú jedno. Jedna je proroctvom, druhá zjavením; jedna je zapečatená kniha, druhá otvorená kniha. Ján počul tajomstvá, ktoré vyriekli hromy, ale bolo mu prikázané, aby ich nezapisoval.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Tieto dve knihy, ktoré sú jednou knihou, sú majstrovským dielom prorockého vyučovania anjela Gabriela. Pišem to s plným vedomím, že to, čo Gabriel odovzdal Danielovi a Jánovi, pochádzalo od Ježiša, ktorý to prijal od Otca. Mojm zámerom nie je vyvyšovať Gabriela, ale vyzdvihnúť hlboké zjavenie dôkazov v oboch knihách o tom, ako Alfa a Omega ustanovil prorocké pravidlá biblického výkladu, ktoré mali byť znázornené v týchto dvoch knihách, ak sme ochotní vidieť.

Dovoľte mi pripomenúť, že v tejto chvíli mojm cieľom ani zámerom nie je predložiť výklad dvoch proroctiev o riekach Ulai a Hiddekel. Mojm cieľom a zámerom je zaoberať sa proroctvami v prvých šiestich kapitolách knihy Daniel. Jednoducho predkladám dôvodový argument pre skutočnosť, že knihy Daniel a Zjavenie sú azda najhlbšie vystavanými knihami v Božom slove. Predkladajú prorocké posolstvo a zároveň zjavujú Boží charakter, zároveň určujú samotné zásady, ktoré je nevyhnutné uplatniť, ak má človek poznať proroctvá, a tiež poznať Toho, ktorý tieto proroctvá predložil.

Ďalším príkladom hlbokého charakteru týchto kníh je Danielovo predstavenie „siedmich časov“ z Levitika dvadsaťšesť. Proroctvo o „siedmich časoch“ bolo a je „kameňom úrazu“ pre Boží ľud, tak v starovekom Izraeli, ako aj v milleritskom hnutí prvého anjela a tiež v súčasnom i budúcom hnutí tretieho anjela. „Kameň úrazu“ podľa jednoduchej definície je niečo, čo nevidíte, hoci je to jasne prítomné. Preto keď raz rozpoznáte „sedem časov“ v knihe Daniel, vidíte, že sú tam zreteľne prítomné, no zároveň vidíte, že sú skryté tým, ktorí sa rozhodnú nevidieť.

Gramaticky ukryť niečo, zatiaľ čo je to na očiach, je hlbokým majstrovstvom; je to niečo, čo by nebolo možné vložiť do nijakého ľudského mysteriózneho románu. Je to majstrovské dielo, lebo je to tam, zjavne viditeľné pre každého, kto sa nechce potknúť, no nemožné uzrieť pre tých, ktorí sa predsa len rozhodnú potknúť. Je to takpovediac „ukryté na očiach“. Dosahuje sa to spojením ľudskosti a Božskosti.

Uvádzam toto tvrdenie, lebo si želám, aby sme si na tomto mieste pripomenuli, že v adventizme existuje katolícke učenie, prinajmenšom od vydania knihy Questions on Doctrine v roku 1957, a že pozdvihlo svoju nespravodlivú hlavu aj v tomto hnutí prítomnej pravdy Future for America. Ide o predstavu, že Kristus pri vtelení neprijal telo, ktoré zdedil po Márii. Samozrejme, tí, ktorí toto učenie zastávajú, to takto nevyjadrujú, ale napriek tomu učia práve toto. Nazývam to katolíckym učením, pretože predpoklad, že Kristovo telo bolo také čisté ako Adamovo telo predtým, než zhrešil, je tou istou satanskou logikou, ktorú používa katolícka cirkev vo svojom učení o takzvanom „nepoškvrnenom počatí“. A ak nie ste oboznámení s pohanským učením o „nepoškvrnenom počatí“, učí, že Kristovo telo bolo nadprirodzene utvorené tak, ako bola Adamova nižšia prirodzenosť predtým, než on a Eva zhrešili, alebo, ako sa tvrdí, že Kristus mal Adamovu predpádovú, bezhriešnu prirodzenosť. Učí, že samotná Mária bola zázračne obdarená telesnou nepadlou prirodzenosťou Adama predtým, než zhrešil, aby mohla byť dokonalou nádobou

pre Ducha Svätého, ktorý mal vteliť dieťa Ježiša do jej dokonalého tela.

Samozrejme, tí v adventizme, ktorí zastávajú ten istý záver týkajúci sa Kristovho tela, nepoukazujú na nijaké zázraky spojené s Máriou, ale prekrúcajú výroky sestry Whiteovej a Biblie, aby učili ten istý katolícky koncept. Prečo som práve odbočil a odvrátil sa od rozpravy o knihe Daniel?

Odpoviem na to.

Zázračná štruktúra a usporiadanie Daniela a Zjavenia boli uskutočnené spojením ľudského a božského. Ježiš je Slovo Božie a Biblia je Slovo Božie. Ježišova božská i ľudská prirodzenosť je v Biblii plne predstavená. Slová, ktoré sa v nej nachádzajú, sú božské a obsahujú tvorivú moc premieňať srdcia i mysle. Tieto slová sú tou istou mocou, ktorá priviedla všetko k existencii. Ale tí muži, ktorých si Boh zvolil za svoje nástroje pri zaznamenaní Biblie, boli všetci hriešnici. Ľudská časť tejto skutočnosti je zastúpená padlými ľudskými bytosťami. Biblia je spojením ľudského a božského a proroci boli hriešnikmi, ako ním bolo každé Adamovo dieťa. Kristus nikdy nezhrešil myšlienkou, slovom ani skutkom. Ale prijal Máriino telo po štyroch tisícoch rokov degenerácie. Keby bol skutočne prijal nižšiu telesnú prirodzenosť Adama ešte pred Adamovým pádom do hriechu, vyžadovalo by to, aby aj každý biblický autor bol bez hriechu.

„Skrývanie na očiach“ „siedmich časov“ v knihe Daniel bolo uskutočnené nielen slovami, ktoré Daniel zaznamenal, ale ďalej aj padlými ľudskými bytosťami, ktoré preložili Bibliu kráľa Jakuba. Padlé ľudské bytosti sa knihy Daniel dotkli dvakrát a to, čo bolo vykonané, by bolo nemožné, aby ktorýkoľvek človek urobil bez Božieho božského prozreteľnostného dohľadu.

V našom nasledujúcom článku začneme ukazovať, ako božstvo a ľudstvo skryli „sedem časov“ z Levitikus dvadsaťšesť priamo na očiach v knihe Daniel, lebo Boh to predvídal, ba dokonca určil, aby to bolo skúšobným „kameňom úrazu“ tak pre tých v hnutí prvého anjela, ako aj pre tých v hnutí tretieho anjela.

„Svetlo, ktoré Daniel prijal od Boha, bolo dané osobitne pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl pri brehoch Ulaia a Hiddekelu, veľkých riek Šineáru, sa teraz naplňajú a všetky predpovedané udalosti sa čoskoro uskutočnia.“ Testimonies to Ministers, 112.